

Protokol o hodnocení kvalifikační práce

Evaluation protocol of qualification work

Název diplomové práce:

Master's diploma thesis title: **THE POWER OF IDENTITY**

Práci předložil student:

Thesis submitted by student: **BcA. Daniella KOVALENKO**

Studijní obor a specializace:

Study field and specialization: **VU - specializace Nová média / MgA.**

Posudek oponenta práce

Thesis opponent review

Práci hodnotil:

Thesis evaluated by: **Jan Van Woensel**

1. Cíl práce / Thesis aim

Zde posuzovatel uvede, zda byl splněn deklarovaný cíl práce a to: a) formálně (bylo vytvořeno to, co bylo slíbeno), b) fakticky (kvalita výstupu odpovídá obvyklým požadavkům kladeným na posuzovaný typ kvalifikační práce). Své závěry posuzovatel rozvede a zdůvodní níže.

The aim of the thesis was met both formally and factually. It makes sense that the aspiring artist Daniella Kovalenko refers to a variety of artistic disciplines. She has been experimenting with and realizing projects in different formats and methodologies. Her approach is one in which the message defines the medium; each time narrowing all available options down to the most intense and effective way to transmit the concept of the project. The artist's reference to "spatial systems" is of key importance. It makes clear how in the first place she works with concepts rather than to practice a specific artistic discipline or medium that could lead to after-concepts. The quality of the work Kovalenko produces is young and promising.

2. **Stručný komentář hodnotitele / Evaluator's brief commentary**

V stručném komentáři hodnotitel posoudí a vyzdvihne přínos práce pro daný obor, silné a slabé stránky práce. Vyjádří se k tématu práce, jeho aktuálnosti, přiléhavosti k osobnosti diplomanta, rozvinutí a vytěžení jeho potenciálu. Rozebere a posoudí technické a technologické zpracování, popřípadě další kvality, které se vztahují k formě díla. Nabídne jejich zasazení do širšího kontextu oboru a v tomto rámci posoudí míru úspěšnosti autora. Stručný komentář hodnotitele slouží k ujasnění důvodů, které hodnotitele vedou ke stanovení výsledné známky.

First meeting Daniella Kovalenko in the studio of painting in 2019 we spoke about her place of origin. She is born and raised in the utmost western Ukrainian and most inland city of Europe: Uzhhorod. At that time a place still unknown to me, Kovalenko explained how at a young age she was visually attracted to the heavenward bell towers, spires and domes of the Orthodox churches that are scattered across the country; richly patinated with gold. With the sun's reflection they project a vibrant, orange-yellow radiant glow over the city's sky. This color integrated in her art and projects, as we will notice.

Since our first meeting, the work of Daniella Kovalenko evolved from doing experimentations with painting and spatial compositions, activism and body-language performance, to social art and immersive multimedia installation. However different the current work may seem from projects she undertook in the past, recurrent theme throughout her still-growing and dynamic oeuvre is institutional critique. Whether aimed at the church, the educational institution or any organization, group or individual that performs abuse of power, Kovalenko's iconoclasm exposes and fractures their known and still-current tradition of hierarchy and patriarchy. E.g., for her painting, she chose to work on unconventional surfaces, mainly glass, in reference to the monumental, stained-glass windows of the church. Interested in how the painting *pro forma* turned into object, letting light through, acting like a prism, interacting with space; her glass was broken in shards with sharp and cutting edges. Kovalenko's church windows exploded permanently. In the spirit of the short-lived, 1960's NYC radical body performance movement, the young artist staged intervention-style protests against rape and violence against women (titled: *No one asked what my rapist was wearing*) by standing half-naked in the streets of Cuenca, Madrid and Barcelona, Spain, causing obstruction to the routine-like flow of city traffic, self-exposing, turning body into sculpture into fragility into power. All along, gradually, the color orange became more and more prevalent in her work, life and social media image. The work method of Kovalenko is one of disobedience.

It may be odd that Daniella Kovalenko only vaguely contextualizes and defines the use of the color orange in her work. Aside from color theory, symbolism and psychology-related explanations that are easily traceable on the Internet, and in line with her personal recollections of her place of origin as mentioned above, I prefer to make a reference to the formative adolescent years of the artist, when she was sixteen, a teenager, witnessing the 2014 Orange Revolution that spread like a wave over the Ukrainian country and appeared on TV screens around the world. Orange became the color of the people's revolution and of

democratic victory; taking down political corruption and its heavy machine of intimidation and discrimination. No further interpretation should be attributed to this color in the context of Kovalenko's work. For her, personally, similar to how it was for the democratic-minded and change-demanding people and organizations of her nation nine years ago, orange is the symbol of revolt and opposition. The color functions as a kind of activator of an activism. It alerts, it evokes importance, attention and a state of emergency.

The room that Daniella Kovalenko built for her diploma work, titled *The Power of Identity*, is both a proposition of a space and a life-size, walk-in artwork that transforms the anonymous public into a personal guest. The space is monochrome; an ambient, orange, three-dimensional painting. Simultaneously, the room is the work, it is the container of the work, and it is the frame (in the *parergon* interpretation) of the work that is concealed inside, and that consist of several screens and audio players casually placed on a table. Via these multimedia, the visitor is introduced to the personal accounts of individuals on their experience with abuse; one from Ukraine, one from Russia and one from the United States. In the current time, the parallel presence and coexistence of these three languages and nationalities doesn't feel unusual, yet, may give way to prejudice. However, it is Kovalenko's intention to address the topic of abuse in a curated and staged setting, more than to initiate a discourse that attempts to identify (and consequently stigmatize) the victim and the perpetrator. The artist's motive is to share such testimonies via a first-person narration, albeit anonymously, and disconnected those individual's experiences from the mediatized narrative of the ongoing war in Ukraine, but, interestingly, transgressing the common polarized discourse on the exemplary good versus the exemplary evil. It may be that in her artworks Kovalenko has no clear political statement to make about the war in Ukraine. Yet, via her work, she successfully shifts the focus on the identification that exists between, and with, victims of abuse, whether or not they are citizens of democratic countries or of so-called aggressor countries. Her crusade is not one of a geopolitical magnitude, but one that is much more rhizomatic, networked, spread out and far-reaching, borderless, impartial, equitable, and in such: uniting. The artwork's title *The Power of Identity* may be misleading at first. It should be understood that Daniella Kovalenko exiles nation-related connotations that can be associated with "power" and "identity", and instead, invites us to think about and be aware of one's individual strength, resilience, courage, perseverance; the kind of human strength sourced to overcome a form of abuse. The work of Kovalenko resonates, transmits, channels and diffuses like the vibrant, orange-yellow radiant glow that caught her attention as a child in Uzhhorod, Ukraine. It claims a space in contemporary art as a mechanism for the transformation of cultural and social institutions, via disobedience, via resistance and unity.

3. Vyjádření o plagiátorství / Statement about plagiarism

Hodnotitel zde uvede informaci, zda je z jeho pohledu předkládané dílo plagiátem. Za plagiátorství je obecně považováno nepřipustné, nedovolené napodobení jiného uměleckého díla, nebo designu, bez udání vzoru, nebo autora, s cílem zmocnit se cizí práce a vydávat ji za vlastní. Pokud hodnotitel soudí, že je dílo plagiátem, své hodnocení zdůvodní.

The work is original in concept and form. As far as my knowledge goes, I don't see a sign of plagiarism.

4. Navrhovaná známka a případný komentář / Proposed grade and possible comment

Navrhovaná známka má podobu: výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl. V případě, že hodnotitel váhá mezi dvěma stupni hodnocení, může uvést oba a doplnit návrh vysvětlujícím komentářem, popřípadě stanovením podmínek (zodpovězení otázky, doplnění skicového materiálu, atd.).

Excellent

Datum: Date:

15.05.2023

~~Podpis: Signature:~~

Tisk oboustranný

Protokol o hodnocení kvalifikační práce

Evaluation protocol of qualification work

Název diplomové práce:

Master's diploma thesis title: **THE POWER OF IDENTITY**

Práci předložil student:

Thesis submitted by student: **BcA. Daniella KOVALENKO**

Studijní obor a specializace:

Study field and specialization: VU - specializace Nová média / MgA.

Posudek oponenta práce

Thesis opponent review

Práci hodnotil:

Thesis evaluated by: **Jan Van Woensel**

1. Cíl práce / Thesis aim

Zde posuzovatel uvede, zda byl splněn deklarovaný cíl práce a to: a) formálně (bylo vytvořeno to, co bylo slíbeno), b) fakticky (kvalita výstupu odpovídá obvyklým požadavkům kladeným na posuzovaný typ kvalifikační práce). Své závěry posuzovatel rozvede a zdůvodní níže.

Cíl práce byl splněn po formální i věcné stránce. Je logické, že začínající umělkyně Daniella Kovalenko odkazuje k různým uměleckým disciplínám. Experimentuje a realizuje projekty v různých formátech a metodologiích. Její přístup je takový, že sdělení určuje médium; pokaždé zužuje všechny dostupné možnosti na nejintenzivnější a nejefektivnější způsob předání konceptu projektu. Klíčový význam má autorčin odkaz na "prostorové systémy". Z něj je zřejmé, jak v první řadě pracuje s koncepty, nikoliv aby praktikovala konkrétní uměleckou disciplínu nebo médium, které by mohlo vést k po-konceptům. Kvalita prací, které Kovalenko vytváří, je mladá a slibná.

2. Stručný komentář hodnotitele / Evaluator's brief commentary

V stručném komentáři hodnotitel posoudí a vyzdvihne přínos práce pro daný obor, silné a slabé stránky práce. Vyjádří se k tématu práce, jeho aktuálnosti, přiléhavosti k osobnosti diplomanta, rozvinutí a vyčerpání jeho potenciálu. Rozebere a posoudí technické a technologické zpracování, popřípadě další kvality, které se vztahují ke formě díla. Nabídne jejich zařazení do širšího kontextu oboru a v tomto rámci posoudí míru úspěšnosti autora. Stručný komentář hodnotitele slouží k ujasnění důvodů, které hodnotitele vedou ke stanovení výsledné známky.

Při prvním setkání s Daniellou Kovalenko v ateliéru malby v roce 2019 jsme si povídali o místě jejího původu. Narodila se a vyrostla v nejzápadnějším ukrajinském a nejuvnitrozemštějším městě Evropy: Užhorodě. V té době pro mě ještě neznámé místo, Kovalenko mi vysvětlila, jak ji v mládí vizuálně přitahovaly k nebi vztyčené zvonice, věže a kopule pravoslavných kostelů, které jsou rozesety po celé zemi; bohatě patinované zlatem. S odrazem slunce vrhají na městskou oblohu zářivou, oranžovožlutou záři. Tuto barvu integrovala do svého umění a projektů, jak si všimneme.

Od našeho prvního setkání se práce Danielly Kovalenko vyvinula od experimentování s malbou a prostorovými kompozicemi, přes aktivismus a body-language performance až po sociální umění a imerzivní multimediální instalace. Jakkoli se může zdát, že se její současná práce liší od projektů, které realizovala v minulosti, opakujícím se tématem v celé její stále rostoucí a dynamické tvorbě je institucionální kritika. Ať už je zaměřena na církev, vzdělávací instituci nebo jakoukoli organizaci, skupinu či jednotlivce, kteří provádějí zneužívání moci, Kovalenko svým obrazoborectvím odhaluje a láme jejich známou a stále aktuální tradici hierarchie a patriarchy.

Např. pro malbu si vybrala netradiční povrchy, především sklo, s odkazem na monumentální vitráže v kostele. Zajímalo ji, jak se malba pro forma proměnila v objekt, propouštějící světlo, působící jako hranol, interagující s prostorem; její sklo se rozbilo na střepy s ostrými a řezavými hranami. Kostelní okna Kovalenkové trvale explodovala. V duchu krátce trvajícího newyorského hnutí radikálních tělesných performancí 60. let 20. století mladá umělkyně uspořádala intervenční protesty proti znásilnění a násilí na ženách (pod názvem: Nikdo se neptal, co má můj násilník na sobě), když stála polonahá v ulicích španělské Cuency, Madridu a Barcelony, způsobovala překážky v rutinním toku městské dopravy, sebeobnažovala se, měnila tělo v sochu, křehkost v moc. Po celou dobu postupně v její práci, životě a obrazu na sociálních sítích stále více převládala oranžová barva. Metoda práce Kovalenkové je metodou neposlušnosti.

Může být zvláštní, že Daniella Kovalenko pouze vágně kontextualizuje a definuje použití oranžové barvy ve své práci. Kromě teorie barev, symboliky a vysvětlení souvisejících s psychologií, která jsou snadno dohledatelná na internetu, a v souladu s jejími osobními vzpomínkami na místo původu, jak bylo uvedeno výše, raději odkazují na formativní období dospívání autorky, kdy byla v šestnácti letech teenagerkou, svědkem Oranžové revoluce v roce 2014, která se jako vlna šířila ukrajinskou zemí a objevila se na

televizních obrazovkách po celém světě. Oranžová se stala barvou lidové revoluce a demokratického vítězství; svržení politické korupce a její těžké mašinérie zastrašování a diskriminace. V kontextu tvorby Kovalenkové by této barvě neměla být přisuzována žádná další interpretace. Pro ni osobně, podobně jako před devíti lety pro demokraticky smýšlející a změny požadující lidi a organizace jejího národa, je oranžová symbolem vzpoury a opozice. Tato barva funguje jako jakýsi aktivátor aktivismu. Upozorňuje, vyvolává důležitost, pozornost a stav nouze.

Místnost, kterou Daniella Kovalenko vybuodovala pro svou diplomovou práci s názvem Síla identity, je zároveň návrhem prostoru a uměleckým dílem v životní velikosti, které proměňuje anonymní veřejnost v osobního hosta. Prostor je monochromatický; ambientní, oranžový, trojrozměrný obraz. Současně je prostor dílem, je nádobou díla a je rámem (v parergonové interpretaci) díla, které je ukryto uvnitř a které se skládá z několika obrazovek a audio přehrávačů ležérně umístěných na stole. Prostřednictvím těchto multimédií se návštěvník seznamuje s osobními výpověďmi jednotlivců o jejich zkušenostech se zneužíváním; jeden z Ukrajiny, jeden z Ruska a jeden ze Spojených států.

Souběžná přítomnost a soužití těchto tří jazyků a národností v současné době nepůsobí nijak neobvykle, přesto může vést k předsudkům. Záměrem Kovalenkové je však spíše než iniciovat diskurz, který se snaží identifikovat (a následně stigmatizovat) oběť a pachatele, zabývat se tématem zneužívání v kurátorském a inscenovaném prostředí. Motivem umělce je sdílet taková svědectví prostřednictvím vyprávění v první osobě, byť anonymně, a oddělit tyto individuální zkušenosti od medializovaného vyprávění o probíhajícím válce na Ukrajině, ale zajímavě překročit běžný polarizovaný diskurz o exemplárním dobru versus exemplárním zlu.

Je možné, že Kovalenko se ve svých dílech nechce jasně politicky vyjádřit k válce na Ukrajině. Prostřednictvím svých děl však úspěšně přesouvá pozornost na identifikaci, která existuje mezi oběťmi zneužívání a s oběťmi zneužívání, bez ohledu na to, zda jsou občany demokratických zemí nebo takzvaných agresorských zemí. Její křížová výprava nemá geopolitický rozměr, ale je mnohem více rhizomatická, síťová, rozprostřená a dalekosáhlá, bez hranic, nestranná, spravedlivá, a v tom smyslu: sjednocující. Název díla Síla identity může být na první pohled zavádějící.

Je třeba si uvědomit, že Daniella Kovalenko vylučuje konotace spojené s národem, které mohou být spojeny s "mocí" a "identitou", a místo toho nás vyzývá k přemýšlení a uvědomění si individuální síly, odolnosti, odvahy, vytrvalosti; takové lidské síly, která je nutná k překonání formy zneužívání. Tvorba Kovalenkové rezonuje, přenáší, usměrňuje a šíří se jako živá, oranžovožlutá záře, která upoutala její pozornost v dětství v ukrajinském Užhorodu. V současném umění si nárokuje místo jako mechanismus transformace kulturních a společenských institucí, a to prostřednictvím neposlušnosti, odporu a jednoty.

3. Vyjádření o plagiátorství / Statement about plagiarism

Hodnotitel zde uvede informaci, zda je z jeho pohledu předkládané dílo plagiátem. Za plagiátorství je obecně považováno nepřípustné, nedovolené napodobení jiného uměleckého díla, nebo designu, bez udání vzoru, nebo autora, s cílem zmocnit se cizí práce a vydávat ji za vlastní. Pokud hodnotitel soudí, že je dílo plagiátem, své hodnocení zdůvodní.

The work is original in concept and form. As far as my knowledge goes, I don't see a sign of plagiarism.

4. Navrhovaná známka a případný komentář / Proposed grade and possible comment

Navrhovaná známka má podobu: výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl. V případě, že hodnotitel váhá mezi dvěma stupni hodnocení, může uvést oba a doplnit návrh vysvětlujícím komentářem, popřípadě stanovením podmínek (zodpovězení otázky, doplnění skicového materiálu, atd.).

Excellent

Datum:

Date:

Podpis:

Signature:

Tisk oboustranný